

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

مقاله مروری: نگاهی به پیامدهای روان شناختی و اجتماعی ویروس کرونا در جامعه ایران

قدریه روشن خواه

کارشناس روانشناسی عمومی. بهروز، شبکه بهداشت و درمان هرمزگان. شهرستان بستک

Tahryl۴۶۱@gmail.com

چکیده

پیدایش ویروس کرونا در جهان پدیده‌ای نوظهور می‌باشد که زندگی میلیون‌ها نفر را تحت تأثیر خود قرار داده است. این بیماری به سرعت در جهان انتشار پیدا کرد و یک وضعیت اورژانس در بهداشت جهانی را به وجود آورد. این مقاله می‌خواهد برخی از مهم‌ترین پیامدهای روان شناختی و اجتماعی ناشی از ویروس کووید ۱۹ را در جامعه ایران مورد بحث قرار دهد. پیامدهای روان شناختی همچون تحریک پذیری، اختلال خواب، افسردگی، اضطراب و اختلال استرس پس از سانحه و... و همچنین پیامدهای اجتماعی چون احساس تنهایی، انزوای اجتماعی و ترس از آینده شغلی، مالی و... را مورد بحث قرار داده است. نکته دیگری که در اینجا مورد بحث قرار می‌گیرد مربوط به فاصله گذاری اجتماعی و قرنطینه خانگی است که به لحاظ روانی و اجتماعی به شدت افراد را تحت تأثیر خود قرار داده است. در این مقاله علی‌رغم مطالعه چندین مقاله و سپس حذف منابع غیر مرتبط با بحث، سرانجام از چند مقاله معتبر استفاده گردیده است. برای جستجوی مقالات، از مقالات نمایه شده در گوگل اسکولار استفاده گردیده است. در پایان مقاله به جمع بندی پیامدها و ارائه راهکارهای پیشنهادی جهت کاهش تاثیرات منفی این پیامدها پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: کرونا، پیامدهای اجتماعی، پیامدهای روانشناختی

مقدمه

ویروس کرونا بیماری بود که در ماه دسامبر ۲۰۱۹ از شهر ووهان چین آغاز شد و به سرعت در تمام جهان گسترش پیدا کرد. شیوع این ویروس به گونه‌ای بود که میلیون‌ها نفر از کوچک و بزرگ، شاغل و غیر شاغل و تمام ارگانهای سلامت را به خود درگیر کرد. هرچند که بسیاری از کشورها در ابتدا این بیماری را کم اهمیت گماردند. اما با افزایش سرعت انتشار بیماری و همه گیری آن در جهان، دولت‌ها را به انجام یک سری از اقدامات جهت مدیریت بیماری واداشت. اقداماتی همچون تعطیلی مدارس، تعطیلی بعضی مشاغل، قرنطینه، در خانه ماندن و فاصله گذاری اجتماعی و... برای این بحران از سوی دولت‌ها در نظر گرفته شد که البته این قرنطینگی خود نوعی انزوال اجتماعی را برای افراد جامعه در پی داشت. (پاکزاد، بهنوش، & اولیا، ۲۰۲۰) زیرا بسیاری از فعالیت‌های اجتماعی همچون سوگواری، مراسم اعیاد، جشن‌های عروسی و شرکت در ورزشگاهها ممنوع اعلام شد. با توجه به این موضوع که کشور ایران کشوری مذهبی می‌باشد، تعطیلی برنامه‌هایی چون سوگواری برای عزیزان از دست رفته خود سبب نوعی احساس تنهایی و انزوا در افراد گردید و حس بدبینی و عدم پیش بینی پذیری برای آینده در افراد ریشه دواند. البته که فعالیتهایی دیگر همچون خرید، پارک رفتن و انجام فعالیتهای ورزشی نیز نیازمند به رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله گذاری فیزیکی می‌بود.

پیدایش این بیماری در نگاه اول به نظر می‌رسید که تنها در ارتباط با امور بهداشتی و سلامت جوامع می‌باشد اما در واقع تبعات اجتماعی و روانشناختی آن را در جامعه شاهد هستیم. هرچند که کادر بهداشت و درمان اعم از پزشکان، پرستاران و مراقبان بهداشتی در خط مقدم این بیماری قرار دارند و قطعاً پیامدهای روان شناختی همچون هراس از مرگ و بیماری، افسردگی، اضطراب و اختلال استرس پس از سانحه و... را تجربه می‌کنند. اما سایر اقشار جامعه مثل دانش آموزان، دانشجویان، کودکان و زنان باردار و... نیز چنین پیامدهایی را با شدت‌های متفاوت از خود بروز میدهند. (مهرزاد)